

Sygn. akt *XVII AmE 132/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Dariusz Dąbrowski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Ośrodka Sportu i Rekreacji w J.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 13 grudnia 2017 roku Nr (...)

1. zmienia decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 13 grudnia 2017 roku Nr (...) w pkt 1. ten sposób, że przyjmuje, iż (...) Ośrodek Sportu i Rekreacji w J. naruszył obowiązek opisany w pkt 1. w dniu 12 sierpnia 2015 roku;
2. zmienia decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 13 grudnia 2017 roku Nr (...) w pkt 2. ten sposób, że obniża nałożoną na (...) Ośrodek Sportu i Rekreacji w J. karę pieniężną do wysokości 291 zł (dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych),
3. znosi wzajemnie koszty postępowania między stronami.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt XVII AmE 132/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 13 grudnia 2017 r., znak: (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220 ze zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w dniu 15 maja 2017 r. na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, w sprawie wymierzenia (...) Ośrodkowi Sportu i Rekreacji z siedzibą w J. (jednostka organizacyjna Miasta J.) kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze

energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r., orzekł, że Odbiorca w dniach 10 -12 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w J., ul. (...), naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3 a tej ustawy i za to działanie wymierzył mu karę pieniężną w kwocie 8.412 zł.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Ośrodek Sportu i Rekreacji w J.. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie przepisów:

1. § 6 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007r., Nr 133, poz. 924) w zw. z art. 11c ust. 2 pkt 2 oraz art. 11 ust. 6 i 7 ustawy Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zmianami), poprzez przyjęcie, że §6 ww. rozporządzenia (dotyczący ochrony przed wprowadzanymi ograniczeniami) znajduje zastosowanie na etapie planowania, a nie realizacji planów ograniczeń,

2. naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zmianami) w zw. z art. 6 ustawy kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zmianami) - poprzez wydanie decyzji bez podstawy prawnej — albowiem w podstawie wydania decyzji wskazano art. 11d ust. 3 ustawy Prawo energetyczne regulującego postępowanie na wypadek faktycznego zagrożenia dostaw energii elektrycznej i możliwości wprowadzenia ograniczeń w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, tymczasem w niniejszym stanie faktycznym miało co najwyżej miejsce naruszenie regulacji wydanych na podstawie art. 11c ustawy Prawo energetyczne - tj. regulacji dotyczących sytuacji możliwości powstania zagrożenia dostaw energii elektrycznej w przyszłości i możliwości wprowadzenia ograniczeń w zakresie dostarczania i poboru energii elektrycznej, które to naruszenie nie jest penalizowane w art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne,

3. naruszenie art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej — poprzez nałożenie kary za nieprzestrzeganie obowiązków nałożonych „komunikatem” (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K., który to komunikat nie stanowi źródła powszechnie obowiązującego prawa,

4. naruszenie art. 5 i art. 68 ust. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej — poprzez nałożenie kary za działania służące bezpieczeństwu obywateli oraz rozwojowi kultury fizycznej, a także naruszenie par. 3 ust. 4 pkt 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924) który stanowi jednoznacznie, że ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej nie mogą powodować zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych,

5. naruszenie art. 6 KPA i art. 10 KPA poprzez wydanie zaskarżonej decyzji niezgodnie z prawem, to jest w sposób pozbawiający Skarżącego (przed ustalonym ostatecznie na dzień 20 grudnia 2017 roku przedłużonym terminem załatwienia sprawy i przed wydaniem decyzji) prawa do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, co potwierdza treść znajdującego się w aktach niniejszej sprawy pisma Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, Południowego Oddziału Terenowego URE z dnia 15 listopada 2017 roku, znak: (...), w którym to piśmie Organ poinformował Skarżącego, że termin załatwienia sprawy zostaje przedłużony do dnia 20 grudnia 2017 roku, co pozostaje w ewidentnej sprzeczności z zawartym w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (str. 3) twierdzeniem o zawiadomieniu Skarżącego pismem z dnia 07 listopada 2017 roku (znak: (...)) o rzekomym zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i o możliwości zapoznania się przez Skarżącego w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma z dnia 07 listopada 2017 roku z zebraniem materiałem dowodowym.

Mając na uwadze powyższe naruszenia powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz zasądzenie na rzecz (...) Ośrodka Sportu i Rekreacji z siedzibą w J. (jednostki organizacyjnej Miasta J.) kosztów postępowania, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A. z siedzibą w K. (dalej: (...)), pełniące funkcję Operatora Systemu Przesyłowego (dalej: OSP) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości spowodowanych wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy – Prawo energetyczne i wprowadziły od godziny 10:00 ograniczenie w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. /okoliczność bezsporna/

Dnia 10 sierpnia 2015 roku (...) S.A. powiadomiły Ministra Gospodarki o wystąpieniu zagrożenia, podjętych działaniach oraz zgłosiły konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. /okoliczność bezsporna/

Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 roku wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136, wprowadzając ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 roku od godziny 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 roku do godziny 24:00. /okoliczność bezsporna/

(...) Ośrodek Sportu i Rekreacji w J. jest odbiorcą energii elektrycznej dostarczanej do obiektu zlokalizowanego w J. przy ul. (...). W okresie obowiązywania ograniczeń przedsiębiorcę wiązała z (...) S.A. Umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej Nr/(...) OŚRODEK SPORTU I REKREACJI/2014 zawarta w dniu 22 grudnia 2014 r. /k. 12-17 akt adm./

(...) przedstawił Prezesowi URE zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. W oparciu o powyższe dane zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w J. przy ul. (...). /okoliczność bezsporna, k. 8, 9 akt adm./

Pismem z dnia 15 maja 2017 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niedostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i wezwał go do złożenia wyjaśnień. /k. 1-2 akt adm./

W piśmie z dnia 30 maja 2017 r. Przedsiębiorca przedstawił swoje stanowisko w sprawie. Wskazał, że naruszenie ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikało z faktu, iż w przedmiotowym okresie obiekt funkcjonował już w pełnym okresie technologicznym. Wprowadzenie ograniczeń spowodowałoby wyłączeni zasilania obiektu, co w konsekwencji doprowadziłoby do rozmrożenia tafli lodu, stanowiąc zagrożenie dla osób korzystających z lodowiska. /k. 10-10v akt adm./

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu prowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) pismem z dnia 15 lipca 2014 r., wysłanym 31 lipca 2014 r. /k. 25- 28 akt adm./

Odbiorca przekroczył obowiązujące go – zgodnie z planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii – wartości poboru mocy w poszczególnych stopniach zasilania w następujący sposób:

a) 10 sierpnia 2015 r. łącznie 2,0062000 (MW w godzinie);

b) 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,7009000 (MW w godzinie);

c) 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0970000 (MW w godzinie);

Łącznie, dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 2,8041000 MW w godzinie. /k. 8, 9 akt adm./

W dniu 10 sierpnia 2015 r. informacja o wprowadzonych od godziny 10:00 ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, podana została do wiadomości komunikatem z tego dnia z godziny 7:55 w Programie (...) oraz była zamieszczona na stronie internetowej operatora. /fakt powszechnie znany/

Powód w poprzednim roku podatkowym (2016 r.) osiągnął przychód (przychód netto ze sprzedaży zrównane z nimi pozostałe przychody operacyjne oraz przychody finansowe) w wysokości (...) zł. /Rachunek zysków i strat, k. 18 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie w części dotyczącej możliwości ustalenia przez powoda popełnienia deliktu administracyjnego w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 3a) Prawa energetycznego karze pieniężnej podlega ten kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

W myśl art. 11 ust. 1 Pe, w przypadku zagrożenia:

1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo-energetycznym,

2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,

3) bezpieczeństwa osób,

4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

2. Ograniczenia w sprzedaży paliw stałych polegają na sprzedaży tych paliw na podstawie wydanych odbiorcom upoważnień do zakupu określonej ilości paliw.

3. Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła polegają na:

1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;

2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła.

4. Ograniczenia wprowadzone na zasadach określonych w ust. 2 i 3 podlegają kontroli w zakresie przestrzegania ich stosowania.

5. Organami uprawnionymi do kontroli stosowania ograniczeń są:

1) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki - w odniesieniu do dostarczanej sieciami energii elektrycznej;

2) wojewodowie - w odniesieniu do paliw stałych oraz ciepła;

3) organy właściwe w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią, o których mowa w art. 21a - w odniesieniu do jednostek wymienionych w tym przepisie.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców.

6a. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, określa w szczególności:

1) sposób wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, umożliwiający odbiorcom tej energii i ciepła dostosowanie się do tych ograniczeń w określonym czasie;

2) rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;

3) zakres i okres ochrony odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;

4) zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła oraz sposób określania w nich wielkości tych ograniczeń;

5) sposób podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła.

7. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

8. Przedsiębiorstwa energetyczne nie ponoszą odpowiedzialności za skutki ograniczeń wprowadzonych rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 7.

9. Minister właściwy do spraw energii informuje niezwłocznie Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym o:

1) wprowadzonych ograniczeniach, o których mowa w ust. 7, w zakresie dostarczania i poboru energii elektrycznej;

2) podjętych działaniach i środkach dla usunięcia stanu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, o których mowa w art. 11c ust. 2 i 3.

Zgodnie z treścią art. 11c ust. 3 „Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7”.

Natomiast art. 11d ust. 3 stanowi, że „W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.”

W przedmiotowej sprawie powód nie dostosował się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w obiekcie zlokalizowanym w J. przy ul. (...). W dniu 10 sierpnia 2015 r. wartość przekroczenia wyniosła łącznie 2,0062000 MW w godzinie, w dniu 11 sierpnia 2015 r. 0,7009000 MW w godzinie (ograniczenia wprowadzone przez

Operatora Systemu Przesyłowego na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe), 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0970000 MW w godzinie (ograniczenia wprowadzone na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r.)

Kwestia dopuszczania się przez powoda wymienionych naruszeń nie została przez Odbiorcę zakwestionowana i wykazana została przez pozwanego wskazanymi powyżej dokumentami znajdującymi się w aktach administracyjnych.

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że brak było podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej za niedostosowanie się do ograniczeń w poborze energii za dni **10 i 11** sierpnia 2015 roku. Przytoczone wyżej przepisy prawa energetycznego nie dają podstaw do uznania, że czyn zarzucany (...) Óśrodkowi Sportu i Rekreacji w J. stanowi podstawę do przypisania mu popełnienia deliktu administracyjnego.

Jak wskazano powyżej podstawą nałożenia na powoda kary pieniężnej może być naruszenie przez niego przepisów art. 11, 11c ust. 3 i 11d ust. 3 prawa energetycznego. W myśl art. 11d ust. 3 prawa energetycznego, w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Zdaniem Sądu, aby można było przypisać powodowi naruszenie tego właśnie przepisu, musiałby on stanowić podstawę wprowadzenia ograniczeń w odbiorze energii. (...) S.A. wprowadziły ograniczenia na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 prawa energetycznego. Tymczasem przepis ten nie stanowi podstawy ukarania w oparciu o art. 56 ust. 1 pkt 3a. Na powyższe zwróciło uwagę także piśmiennictwo. F. E. w komentarzu do Prawa Energetycznego („Prawo Energetyczne. Tom I. Komentarz do art. 1-11s” pod redakcją Mariusza Swory i Zdzisława Murasa, Wolters Kluwer 2016, wyd. 2, s. 1370) wskazał, że „Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a pr.en. karze pieniężnej podlega ten, kto „nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie (...) art. 11c ust. 3”. Przepis art. 11 ust. 3 pr. En. Nie stanowi tymczasem samoistnej podstawy do wprowadzenia ograniczeń, odsyłając w tym zakresie do trybu wprowadzenia ograniczeń określonego w art. 11 ust. 7 pr. En. Niewątpliwie mamy tutaj do czynienia z błędem ustawodawcy, który w normie art. 56 ust. 1 pkt 3a powinien był odesłać do art. 11c ust. 2 pr.en.” Jeżeli zaś ograniczenie w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 roku zostało wprowadzone na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2, a niedostosowanie się do tej normy nie jest penalizowane, to nie można obecnie wywieść odpowiedzialności deliktowej powoda z art. 11d ust. 3 prawa energetycznego. Przepis przewidujący możliwość nałożenia na podmiot sankcji karnoadministracyjnej wymaga precyzyjnego określenia przez ustawodawcę zasad i przesłanek odpowiedzialności. Przepisy o charakterze karnoadministracyjnym muszą być stosowane w sposób precyzyjny i jednoznaczny.

Mając powyższe na uwadze, wobec tego, że przepisy prawa energetycznego nie przewidują wprost odpowiedzialności za naruszenie ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 prawa energetycznego, brak jest podstaw do ukarania Przedsiębiorcy z tytułu niezastosowania się do ograniczeń w dostawie i poborze energii elektrycznej wprowadzonych przez (...) w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 roku. Dlatego też Sąd w punkcie 1 wyroku zmienił skarżoną decyzję w ten sposób, że ustalił iż naruszenie miało miejsce w dniu **12 sierpnia 2015 r.**

Wymierzona kara została zmniejszona odpowiednio do wartości przekroczonych w tym dniu.

Nie ulega wątpliwości, że Przedsiębiorca swoim zachowaniem naruszył ograniczenia w dostawie i poborze energii elektrycznej wprowadzone przez Radę Ministrów na podstawie rozporządzenia z dnia 11 sierpnia 2015 roku, określone w art. 11 ust. 7 prawa energetycznego. Zachowanie to jest niewątpliwie penalizowane na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a w zw. z art. 11 prawa energetycznego.

Powód zdawał sobie sprawę z faktu, iż jest podmiotem, który podlega ograniczeniom tego typu. Podkreślić należy, iż popełniony przez Odbiorcę czyn wpłynął na niebezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, co sprowadzało realne zagrożenie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej w całym kraju. W globalnym wymiarze, w sytuacji zagrożenia dostaw energii elektrycznej zaistniałej w sierpniu 2015 r., nawet niewielkie, choćby pojedyncze przekroczenia obowiązujących wartości poboru energii, miały bowiem ogromne znaczenie dla bezpieczeństwa systemu energetycznego, bo ich suma stwarzała w tym zakresie realne niebezpieczeństwo dla pracy krajowej sieci elektroenergetycznej.

Ograniczenia zostały wprowadzone w związku z wyjątkowo wysokimi temperaturami i obniżeniem stanu wód w zbiornikach wodnych i rzekach, a zatem niewielkie przekroczenia poboru mocy mogły wywołać blackout. Dlatego, tak istotne, ze względów bezpieczeństwa było przestrzeganie ograniczeń wprowadzonych w sierpniu 2015 r. Nawet, jeśli przekroczenia w poborze mocy przez niektóre podmioty nie były wysokie, to biorąc pod uwagę niezastosowanie się do wprowadzonych ograniczeń przez znaczną liczbę odbiorców, kumulacja takich zachowań stanowiła realne zagrożenie dla bezpieczeństwa.

Niedostosowanie się do ograniczeń i niezmnieszenie poboru energii nie może znajdować usprawiedliwienia w konieczności funkcjonowania w pełnym procesie technologicznym obiektu jakim jest lodowisko (...). Argumentacja powoda, oparta na twierdzeniu, iż rozmarzenie tafli lodu „byłoby zagrożeniem bezpieczeństwa lodowiska i osób tam przebywających” jest zdaniem Sądu nietrafiona, ponieważ w stosunku do katastrofalnych skutków blackout'u przygotowania do zawodów sportowych są kwestią bagatelną.

Sąd nie mógł zgodzić się ze stroną powodową, jakoby pozwany wydał decyzję bez podstawy prawnej. Argumentacja strony powodowej zawarta w treści odwołania, nie stanowi podstawy do zwolnienia strony od odpowiedzialności za naruszenie obowiązku dostosowania się do wprowadzonych ograniczeń w dniu 12 sierpnia 2015 r.

Ustosunkowując się do zarzutów dotyczący naruszenia przez Prezesa URE przepisów postępowania administracyjnego podniesionych w odwołaniu (art. 6, 10 k.p.a), Sąd Okręgowy podziela utrwalone w judykaturze stanowisko, iż bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy były zarzuty naruszenia przez pozwanego przepisów KPA. Ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylecia decyzji w tym postępowaniu, albowiem nie ma ono wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, zasada się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza zatem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego też względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd.

W związku z tym, że penalizacji na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a podlegało jedynie zachowanie powoda w dniu 12 sierpnia 2015 r. Sąd obniżył karę do przekroczenia, którego Przedsiębiorca dokonał w tym dniu. Wartość przekroczenia przez powoda dopuszczalnego poboru mocy w tym dniu wyniosła 0,0970000 MW w godzinie. Sąd nie kwestionuje wartości mnożnika ustalonego przez Prezesa URE w oparciu o poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującej (1500 zł). Dokonane w ten sposób obliczenie dało wynik **291 zł** (0,0970000 x 3000) i do takiej wysokości kara wymierzona przez pozwanego, została przez Sąd obniżona. Według Sądu, kara w tej wysokości mieści się w limicie określonym w art. 56 ust. 3 prawa energetycznego, zgodnie z którym wysokość kary nie może przekroczyć 15 % przychodu Odbiorcy, nie wpłynie też na jego możliwości finansowe. Nałożona na powoda kara finansowa odpowiada przepisom prawa, a jej wysokość gwarantuje osiągnięcie prewencyjnych i represyjnych celów. Ponadto, zadziałała prewencyjnie dla zapobieżenia powtarzaniu się nagannego zachowania w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

W ocenie Sądu, właściwe było w przedmiotowej sprawie zastosowanie do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przepisu art. 100 k.p.c., który pozwala znieść wzajemnie między stronami koszty postępowania, w sytuacji gdy każda z nich uległa w jakiejś części swoim żądaniom.

SSO Dariusz Dąbrowski